

ת"פ 23821/09/15 - מדינת ישראל נגד חסן סלים בן פואד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 23821-09-15 מדינת ישראל נ' בן פואד(עציר)

לפני כבוד השופט אברהם אליקים

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם חסן סלים בן פואד (עציר)

גזר דין

מבוא

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, ללא כל הסדר.

על פי עובדות כתב האישום ביום 24.8.2015 בסמוך לשעה 21:20 רכבו הנאשם וחברו הקטין יליד 2001 (להלן-הקטין) על אופניים חשמליים, הנאשם מאורס לאחותו של הקטין. השניים הבחינו במתלוננת ילידת 1946 שהלכה לפניהם והחליטו לשדוד את מכשיר הטלפון הנייד שהחזיקה, בהתאם לכך התנגשו במתלוננת עם האופניים ואחד מהם נטל ממנה את מכשיר הטלפון, כתוצאה מההתנגשות נדחפה המתלוננת אל קיר ונחבלה בידה. בהמשך מכר הנאשם את מכשיר הטלפון תמורת 1,400 ₪.

בהתאם להודאתו הורשע הנאשם בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות- עבירה לפי סעיף 402(ב) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן-החוק).

יובהר כי המאשימה הסכימה כי הסנגור יביא בפני בית משפט את דברי המתלוננת במשטרה לעניין החבלה, חבלה בזרוע יד שמאל כשלפני החוקר הוצג סימן אדום קטן בידה.

עוד יצוין כי משפטו של הקטין נערך בנפרד בבית משפט לנוער, הקטין כפר באשמה והתיק נמצא בשלב של הבאת עדויות התביעה.

למען הסדר אבהיר כי מיד לאחר הודאת הנאשם נשמעו הטענות לעונש, משהשתמע מטעוני הסנגור והנאשם כי הוא לא מודה בכל המיוחס לו, נדחה הדיון למועד אחר ולאחר שהוחלף הייצוג והנאשם שב ואישר הודאתו בכל המיוחס לו, התבקש תסקיר מטעם שירות המבחן והצדדים השלימו טיעוניהם.

ראיות לעונש

המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ט/1), ובו שני רישומים:

-התיק הראשון התברר בבית המשפט לנוער, הסתיים ביום 7.4.2013 ללא הרשעה בגין עבירה של סיוע לשימוש ברכב ללא רשות ונטישתו.

-התיק השני התברר בבית משפט השלום בקריות (ת"פ 5665-08-14), הנאשם הורשע ביום 16.7.2015 (ט/2), בעבירה של פריצה לעסק וביצוע גניבה, ונדון לעונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות החל מיום 3.9.2015 ומאסר של 8 חודשים על תנאי למשך שנתיים, מאסר בר הפעלה בתיק שלפניי.

מטעם הנאשם העידה אימו שספרה על הרקע המשפחתי, נסיבות הגעתה לארץ ועל אופיו החיובי של הנאשם בעבר.

תסקיר שירות המבחן

בתחילה הסכימו הצדדים להסתמך על תסקירים שהוכנו בימים 22.2.15 ו-5.5.2015 במסגרת תיק בית משפט השלום בקריות (ט/3), בהמשך משנתעוררה שאלת הודייתו של הנאשם והוחלף הייצוג, הוכן תסקיר עדכני ביום 16.3.2016.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות למעשיו והוא ביטא נכונות ורצון להשתלב בטיפול גמילה מסמים. התמכרותו לסמים היוותה גורם משמעותי, אם כי לא בלעדי, בביצוע העבירה. להערכת שירות המבחן שילובו בטיפול גמילה עשוי להפחית את הסיכון להישנות עבירות בעתיד, שעומד היום על רמת סיכום גבוהה, לכן המליץ על עונש מאסר בפועל לתקופה אשר תאפשר הפנייתו לטיפול גמילה במסגרת שב"ס.

יודגש כי מדובר בשינוי ביחס לעמדת שירות המבחן כמתואר בתסקירים (ט/3) שהוצגו כשנה לפני כן בפני בית המשפט השלום בקריות. באותו שלב הנאשם לא שיתף פעולה לשם קבלת טיפול גמילה בקהילה ושירות המבחן לא המליץ המלצה טיפולית.

תמצית טענות הצדדים

1. ב"כ המאשימה בטיעונים בכתב (ט/4) ובעל פה ביקשו לקבוע כי מתחם העונש ההולם יועמד על 36-60 חודשי מאסר בפועל, להטיל עליו עונש של מאסר בפועל באמצעו של המתחם ולהפעיל במצטבר את עונש המאסר המותנה בן 8 החודשים, בנוסף למאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת, מאחר והנאשם נושא כעת עונש מאסר ביקשו כי העונש יהיה במצטבר למאסרו.

בטיעוני המאשימה הושם דגש על חומרת המעשים ועל עיתוי המעשה, הנאשם ביצע את העבירה כחודש בלבד

לאחר הרשעתו בתיק אחר ובעת שהוא ממתין לתחילת נשיאה בעבודות שירות וכאשר תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן 8 חודשים. שותפו לעבירה היה קטין כבן 14 והשניים עשו שימוש באופניים חשמליים כדי לפגוע במתלוננת קשישה כבת 69. בתום הטיעונים התייחסה המאשימה לתוכן התסקיר העדכני, הסנגור חלק על דרך הצגת הדברים.

2. אשר לטיעוני הסנגור לעונש אתיחס בעיקר לטיעוני מהישיבה האחרונה, ישיבת 20.3.2016 שנעשתה לאחר שגובשה עמדת הנאשם באשר להודאתו והוצג תסקיר עדכני מטעם שירות המבחן. הסנגור ביקש לגזור על הנאשם עונש שיהיה מעט למעלה משנה מיום גזר הדין (כולל הפעלת מאסר על תנאי) כדי לאפשר לו בתקופה זו להיגמל מסמים. את ימי המאסר יש למנות לטענתו מיום מעצרו 5.9.2015 למרות שבמהלך מעצרו בתיק זה הוא החל לשאת עונש של מאסר בגין עבודות השירות שהוטלו עליו ואותם לא ביצע בשל מעצרו.

בטיעוני הפנה לשינוי החיובי בהתייחסות הנאשם לעבירה ולצורך שלו בקבלת טיפול כמתואר בתסקיר העדכני. העבירה בוצעה לטענתו ללא תכנון מוקדם, נסיבות העבירה אינן מהחמורות והן מכונות נסיבות חמורות רק משום שמדובר בשני מבצעים. למתלוננת לא נגרם נזק משמעותי אלא סימן אדום קטן בזרוע.

בהפנותו לתסקיר טען כי לנאשם סיכויי שיקום המצדיקים קביעת עונש ברף התחתון של המתחם, לפי הפסיקה במקרים של שוד ספונטני ללא אלימות חמורה המתחם נע בין חצי שנה ל-24 חודשי מאסר, עוד ביקש לזקוף לזכות הנאשם את ההפנמה ולקיחת האחריות ולהתייחס לנסיבות חייו כפי שעלו מעדות אימו ומתסקיר שירות המבחן.

בתום הטיעונים הביע הנאשם צער על מעשיו וחרטה על הפגיעה במתלוננת, ביקש לאפשר לו לקבל טיפול בבית הסוהר כדי להמשיך בחיים חדשים כדי שלא יחזור על מה שעשה.

דין

מתחם העונש ההולם

אין מחלוקת כי במקרה זה מדובר באירוע אחד. הנאשם פגע במעשיו פגיעה חמורה בערכים חברתיים שונים: שלום הציבור ובטחון, הגנה על תחושת הביטחון האישי והרכוש.

אשר למדיניות הענישה הנהוגה אדגיש כי מיוחסת לנאשם עבירה של שוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק שהעונש המרבי הקבוע לצידה עומד על 20 שנות מאסר.

בע"פ 4841/13 שנדון במאוחד עם ע"פ 5356/13 ספי נגד מדינת ישראל (6.2.2014) התברר עניינם של שני מערערים שהורשעו בעבירה של שוד מכשיר טלפון נייד בנסיבות מחמירות, האחד נדון ל-18 חודשי מאסר

בפועל והשני ל-30 חודשי מאסר בפועל וכך קבע בית המשפט העליון:

"עבירה זו חמורה מטבעה, שכן משמיעה היא אלימות או פוטנציאל לאלימות, כי לא אחת יתנגד הקרבן לשוד, ולא אחת ישלוף השודד נשק חם או קר ויכלה זעמו בקרבן, או יפגע בו כדי להשתיקו; כך - עד כדי רצח (ראו סעיף 300(א)(3) לחוק העונשין). ניתן דעתנו גם לטראומה הנלווית לעבירה זו אצל הקרבן. המחוקק ביקש, למצער, להרתיע - את הנאשמים שלפנינו, ומכל מקום להרחיקם מן החברה לתקופה מתאימה... בשנתיים האחרונות זכתה עבירת שוד טלפונים ניידים, מכורח המציאות העגומה, להתייחסות מרובה, תוך שנקבע אף כי התופעה הפכה למכת מדינה, המחייבת החמרה... באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - כנודע, לובשת עבירת השוד פנים וצורות רבות וקביעת מתחמי הענישה ההולמים בגינה מגוונת... אין זה דיון של עבירה שנעברה תוך פגיעה פיסית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפחדה בלבד; אין זה דיון של עבירה שנעברה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לעבירה אקראית-ספונטנית; אין זה דיון של עבירה שנעברה בחבורה לדינה של עבירת אדם יחיד; אין זה דיון של עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק, חם או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשק; אין זה דיון של עבירה חד פעמית למסכת שיטתית של עבירות".

בע"פ 936/14 אברהם נגד מדינת ישראל (31.8.2014), הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירת שוד של מכשיר טלפון בנסיבות מחמירות, השוד בוצע ביחד עם אחרים ובאלימות, לא חמורה. בית משפט המחוזי בהסתמך על ע"פ 7685/12 אדריס נ' מדינת ישראל (4.4.2013) בו "נקבע מתחם ענישה שנע בין 6 חודשים לריצוי בפועל עד ל-24 חודשים בגין עבירת שוד שבוצעה ללא תכנון מוקדם וללא שימוש בנשק, וכאשר הנזק שנגרם לקורבן העבירה לא היה חמור" גזר על הנאשם מאסר בפועל של 18 חודשים, וערעור הנאשם על העונש נדחה.

בע"פ 2849/13 מדינת ישראל נגד טגבה (13.8.2013) נדחה ערעורה של המדינה במקרה בו נדון הנאשם ל-6 חודשי עבודות שירות, בגין ביצוע 3 עבירות שאחת מהן הייתה שוד מכשיר טלפון בנסיבות מחמירות, בית משפט חזר על ההלכה כי בעבירות שוד שנעשות "באופן ספונטאני" ללא תכנון מוקדם ללא שימוש בנשק תוך שלפגע העבירה נגרמו נזקים שאינם חמורים, מתחם העונש נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בית משפט העליון שם דגש על גילו של הנאשם שהיה בן 19 במועד ביצוע העבירות והעדיף ענישה עם אלמנטים שיקומיים.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט' לחוק), מקובלת עליי עמדת הסנגור כי במקרה זה מדובר באירוע "ספונטאני" ללא תכנון מוקדם, לא מדובר במעקב אחר המתלוננת וגם לא מדובר בדיעה לגבי גילה של המתלוננת, במהלך נסיעה אקראית על אופניים הבחינו הנאשם וחברו במתלוננת ומיד ביצעו את המעשה הבזוי, עוד אדגיש כי מוסכם על המאשימה, כפי שהציג הסנגור כי המתלוננת נחבלה קלות בידה, בחקירתה הוצג סימן אדום קטן על הזרוע.

כתב האישום נוסח באופן שהמעשה מיוחס לשני הנאשמים יחדיו, לא מצוין מי רכב על האופניים מקדימה, לא מצוין מי מהשניים נטל את מכשיר הטלפון לכן אתייחס לחלקו של הנאשם כזה לחלקו של האחר.

אמנם הנזק הפיסי שנגרם למתלוננת אינו חמור, אך אני משוכנע כי נגרם לה גם נזק נפשי מעצם הטראומה של

תקיפתה בשעת לילה בדרך בה בוצעה התקיפה, הדיפתה אל קיר באמצעות האופניים, עוד חשוב להזכיר את משמעות שלילת המידע שבטלפון מהמתלוננת, ראו לעניין זה ע"פ 8627/14 דביר נגד מדינת ישראל (14.7.2015)

"חטיפת טלפונים סלולאריים מידהים של אזרחים תמימים הפכה ל"מכת מדינה"...גניבה ושוד של טלפון סלולרי אינם כגניבה ושוד של כסף או של חפץ אחר. הסמארטפון הפך זה מכבר לידידו הטוב של האדם. דומה כי לא תהא זו הפרזה לומר כי בטלפון הסלולרי טמון סיפור חייו של האדם בהאידנא, באשר אצורים בתוכו רגעים וזכרונות משמעותיים מחייו של אדם, לצד מידע ופרטים חיוניים לתפקודו היומיומי - תמונות של עצמו ושל יקיריו, כתובות ומספרי טלפון של קרובים ומכרים, יומן, פתקי תזכורות ולוח שנה, ועוד.... נוסף על אובדן הנגישות והחרדה המתלווה לכך, גניבת טלפון סלולרי מהווה גם חדירה למתחם פרטי ביותר של האדם. ...גם בהנחה שהגנב הישראלי הממוצע אינו מעוניין בתוכנו של המכשיר הסלולרי, די בידיעה כי הגניבה עלולה להביא גם לסחיטה או להפצת מידע ותוכן אישי ורגיש, כדי להעצים את החרדה ואת תחושת אבדן השליטה של קרבן הגניבה. אמרנו דברים שאמרנו כדי להצביע על כך שאין לראות בגניבה ובשוד של טלפון סלולרי עבירת רכוש "רגילה", ומכאן מגמת ההחמרה בענישה בעבירות אלה".

ראו גם ע"פ 588/13 פלוני נ' מדינת ישראל (27.8.2013).

בעת קביעת המתחם יש להתייחס גם לגילו של הנאשם, יליד 20.6.1995, כבן 20 בעת ביצוע העבירה

בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה אני קובע כי העונש ההולם במקרה זה הוא מאסר במתחם שבין 6 ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

מוסכם על הסנגור, בהתאם לנסיבות האישיות ותסקיר שירות המבחן כי אין לסטות מהמתחם לצורכי שיקום במקרה זה.

לחובת הנאשם יש לזקוף את עיתוי ביצוע העבירה, זמן קצר לאחר שנדון לעונש של עבודות שירות ומאסר על תנאי בגין עבירת רכוש.

לזכות הנאשם עומדת נטילת האחריות וההודאה על הדרך השגויה בה בחר, בהתחשב בנסיבות חייו הקשות, כפי שתוארו בתסקיר ומפי אימו בולט השינוי החיובי העולה מהשוואה בין התסקיר שהוכן בתיק זה, תסקיר מיום 16.3.2016 לבין תוכן התסקירים שהוגשו במהלך שנת 2015 לפני בית המשפט השלום בקריות (ט/3). כפי שעולה מהתסקיר העדכני, הנאשם נחשף לסמים כבר מגיל 13, התמכרותו הובילה אותו לבצוע העבירה בתיק זה, כוחותיו מצומצמים להיגמל במסגרת טיפולית בקהילה, אבל הנאשם לפני ולפני שירות המבחן ביטא נכונות ורצון לקבל טפול גמילה בין כותלי בית הסוהר ויש לעודדו להמשיך בדרך קשה זו ואתן לכך ביטוי בעת קביעת העונש המתאים.

ניכוי ימי מעצר

אין מחלוקת כי הנאשם נעצר בקשר לתיק זה ביום 5.9.2015 ומאותו מועד הוא נעצר עד תום ההליכים, לאחר מכן ומאחר ומעצר זה מנע ממנו לבצע את עבודות השירות שהיה עליו לבצע לפי גזר הדין (ט/2), נקבע כי עליו לשאת באותם 6 חודשי מאסר בבית הסוהר. המאשימה משום מה לא הציגה הנתונים לפניי ממתי התחיל הנאשם לשאת בעונש מאסר במקביל למעצר ובתום הדיון רק הוסיפה כי היא מבקשת שעונש המאסר בתיק שלפניי יהיה במצטבר לכל עונש מאסר אחר.

משלא הציגה המאשימה נתונים מדויקים באשר לתקופה בה היה הנאשם גם עציר וגם אסיר, העדר הנתונים יפעל לזכותו ואנכה מימי מעצרו את כל הימים שמיום 5.9.2015 ועד היום, מאחר ואין מחלוקת כי הנאשם אסיר היום, מן הראוי כי יתרת המאסר לאחר ניכוי המעצר כאמור תתחיל רק בתום מאסר בתיק האחר.

הפעלת מאסר על תנאי במצטבר

אין מחלוקת כי נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי בן 8 חודשים והוא בר הפעלה. מדיניות הענישה באשר למהותו של מאסר מותנה וכוונת המחוקק מחייבים הלימה ומשמעם הוא כי מאסר מותנה יופעל במצטבר (כמצוות סעיף 58 לחוק). ידע כל עבריין שתלויים ועומדים נגדו מאסרים מותנים כי בהעדר נסיבות מיוחדות, העונש הנדחה יופעל במצטבר והוא לא יזכה להקלה, רק משום שהגדיל והרבה לעשות בפלילים אלא להיפך. ועקרון זה יחול גם כאשר הנאשם נושא בעונש מאסר אחר. ניתן למצוא 3 סעיפים רלבנטיים לסוגיה זו בחוק,

סעיף 44 שכותרתו "מאסר נדחה" קובע:

"הטיל בית המשפט עונש מאסר, רשאי הוא לצוות שהעונש יתחיל מן התאריך שקבע".

סעיף 58 שכותרתו "תקופות מאסר זו אחר זו" קובע:

"מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, יישא, על אף האמור בסעיף 45, את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת ציווה, מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות".

וסעיף 59 שכותרתו "תחילת המאסר שהופעל" קובע:

"מי שהופעל נגדו מאסר על תנאי יתחיל לשאתו ביום מתן הצו המפעיל את המאסר, זולת אם ציווה בית המשפט שיתחיל ביום אחר".

אזכיר את גישת בית המשפט העליון לניתוח סעיף 45(א) לחוק (שבוטל במסגרת תיקון 113) ודן במקרים בהם מוטלים שני עונשי מאסר באותו תיק. כב' השופט א' א' לוי הסביר את הרעיון העומד בבסיס ההבחנה בין עונש חופף למצטבר, בקשר לאותו סעיף:

"אכן, צבירתם של מספר עונשים תתאים בעיקר לסיטואציה שבה בין מספר עבירות אין כל זיקה, או כאשר חומרתן המופלגת של העבירות מחייבת כי העונשים ירצו במצטבר. אולם, מקום בו יש לראות במספר עבירות כמשתייכות למסכת עבריינית אחת, כי אז הכלל הוא כי העונשים בגינם יחפפו זה את זה", רע"פ 4935/12 עמאר נ' מדינת ישראל (13.1.13).

ולסיום אפנה ע"פ 8265/13 מלכאל נגד מדינת ישראל (10.3.2016) בו נקבע כי הכלל הוא הפעלת המאסר המותנה במצטבר:

"עם זאת סמכות זו נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט, ורשאי הוא לסטות מן הכלל של ברירת המחדל בסעיף 58 לחוק העונשין ולהורות על חפיפתן של תקופות המאסר, אם מצא שהאיזון "בין האינטרס החברתי במיצוי הדין לבין האינטרס האנושי" נוטה לטובת הליכה לקראת הנאשם (ע"פ 3503/01 תפאל נ' מדינת ישראל פ"ד נח(1) 865, 872 (2003) מפי הנשיא ברק; ע"פ 4654/03 וליד נ' מדינת ישראל, פסקה 27 (2006)); זאת לשם נקיטת מידת חסד עם הנאשם. ומכל מקום, במסגרת השיקולים על בית המשפט ליתן דעתו לתכליתו ההרתעתית של סעיף 58, וכנגזרת מכך, לבחון את טיב העבירה שלפניו וזיקתה לעונש הנצבר, באופן אשר יטה את הכף לטובת מיצוי דינו של הנאשם על פני נקיטת מידת חסד עמו ככל שקיימת זיקה הדוקה בין העבירה הנוכחית לעבירה שבגינה נצבר העונש (ראו ע"פ 5974/13 מוחמד נ' מדינת ישראל, פסקאות 14-12 (2014); ע"פ 4716/12 מדינת ישראל נ' דטסה, פסקאות 23-21 (2013))."

לסיכום פרק זה, המאסר על תנאי בן 8 החודשים יופעל במצטבר לעונש המאסר שאטיל בתיק זה ושניהם יחדיו במצטבר למאסר שהוא מרצה כעת.

פיצוי

הנאשם שדד מהמתלוננת מכשיר פלאפון אותו מכר וקבל תמורתו 1,400 ₪, בהתחשב במכלול הנזקים שנגרמו למתלוננת, מעבר לאובדן המכשיר, הטרדומו, הפגיעה בביטחונו ובפרטיותה ואובדן המידע שהיה על המכשיר, אני מעריך את גובה הפיצוי ב-3,500 ₪, מבלי לפגוע בזכותה של המתלוננת לתבוע את מלוא נזקה בפורום מתאים אחר.

סיכום

לאור האמור לעיל אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- עונש של 12 חודשי מאסר בפועל. אני מפעיל במצטבר את המאסר על תנאי בן 8 חודשים שהוטל בת"פ 5665-08-14 בבית משפט השלום בקריות כך שבסה"כ עונש המאסר בפועל בתיק זה עומד על 20 חודשי מאסר בפועל, מימי המאסר ינוכו הימים בהם היה עצור הנאשם מיום 5.9.2015 ועד היום. מהיום יהיה עונש זה במצטבר לעונש המאסר בפועל שהוטל בת"פ 5665-08-14 הנ"ל
- 4 חודשי מאסר על תנאי. הנאשם לא יישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שנתיים עבירת אלימות או עבירת רכוש שהיא עוון ויורשע בשל עבירה כזאת תוך תקופת התנאי או לאחריה.

· 8 חודשי מאסר על תנאי. הנאשם לא יישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שנתיים עבירת אלימות או עבירת רכוש שהיא עוון ויורשע בשל עבירה כזאת תוך תקופת התנאי או לאחריה.

· אני מחייב את הנאשם לשלם למתלוננת פיצוי בסכום של 3,500 ₪ שיופקד בקופת בית משפט עד לא יאוחר מיום 31.12.2016. המאשימה תמסור למזכירות בית המשפט את הפרטים הדרושים לצורך ביצוע התשלום.

אני מפנה את תשומת לב שירות בתי הסוהר להמלצת שירות המבחן להפניית הנאשם לטיפול גמילה מסמים במסגרת שב"ס.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' ניסן תשע"ו, 12 אפריל 2016, בנוכחות המאשימה עו"ד גב' עינב איטסקו-גולד הסנגור עו"ד קוסטא והנאשם באמצעות הליווי.